

IV.

Arkitekt Lauritzens rapport.

1.

Forundersøgelser.

Efter at boligministeriets to repræsentanter i byggeudvalget i februar 1961 havde haft lejlighed til at gennemgå arkitekt Lauritzens første fragmentariske udkast til den af kammeradvokaten ønskede rapport og analyse, besluttede udenrigsministeriet at sende en af de boligministerielle repræsentanter til USA for at opklare en række tvivls spørgsmål og forhandle med de amerikanske arkitekter og civilingeniør Østergaard om nogle krav, disse i mellemtiden havde stillet om regulering af deres honorar.

Udfaldet af undersøgelserne og drøftelserne er refereret i den som bilag 3 optrykte rapport af 10. marts 1961¹¹⁾ fra den boligministerielle repræsentant.

Som det vil ses, lykkedes det at få oplysningerne i arkitekt Lauritzens udkast bekræftet og navnlig uddybet og suppleret, således at arkitekten kunne færdiggøre sin analyse, så snart de endelige tal forelå.

Med hensyn til TAC's og Sessinghaus & Østergaards honorarkrav resulterede forhandlingerne i en indstilling fra boligministeriets repræsentant om at godkende en med entreprenørfirmaet truffet aftale om et tillægshonorar på 16.000 \$ ud over de ved kontrakten stipulerede 48.000 \$ samt et med TAC aftalt maksimums-bruttohonorar på 58.000 \$ til dette firma.

Det måtte efter de foreliggende oplysninger anses for godtgjort, at den forlængede byggeperiode — den blev på i alt 2 år — havde påført entreprenørfirmaet ikke ubetydeligt forøgede finansierings- og administrationsudgifter, der i henhold til kontrakten strengt taget kunne motivere en honorarforhøjelse på et sted mellem 14.000 \$ og 32.000 \$ til dækning heraf. Det var endvidere blevet godtgjort, at TAC efter sin kontrakt havde krav på et bruttohonorar på ca. 57.450 \$, og skønt der endnu henstod forskellige arbejder, var det lykkedes at formå firmaet til at acceptere, at der til

dækning af honoraret for disse arbejder kun afsattes 550 \$, således at det maksimale bruttohonorar blev 58.000 \$.

De opnåede forhandlingsresultater måtte således forekomme gunstige under de givne forhold, og forslagene blev derfor tiltrådt af byggeudvalget og udenrigsministeriet.

2.

Arkitekt-rapportens indhold.

Efter modtagelsen af rapporten fra boligministeriets repræsentant kunne arkitekt Lauritzen gå videre med udarbejdelsen af sin rapport, som han færdiggjorde og afleverede i september 1961, og som findes optrykt som bilag 4¹²⁾.

Forinden der i det følgende gives et resumé af rapportens indhold og konklusioner, skal fremhæves, at byggeriet blev gennemført som regningsarbejde, og at der følgelig ikke på noget tidspunkt har foreligget egentlige opgørelser over løn- og materialeprisstigninger som ved arbejder, der udføres efter fast tilbud.

En gennemgang af byggeudgifterne kan derfor i det væsentlige kun foretages på grundlag af skønnede tal med udgangspunkt i det oprindelige overslag, der lå til grund for bevillingen på 8,5 mill. kr., og med en teoretisk fordeling af merudgifterne på forskellige hovedgrupper som f. eks. pris- og lønstigninger, ekstra-arbejder m. m. Denne fordeling er foretaget på grundlag af så nøjagtige oplysninger som muligt.

Rapporten fremtræder herefter som en efterkalkulation, hvis enkeltheder bedømmes bl. a. på basis af almindeligt tilgængelige oplysninger om bevægelserne i byggepriserne i Washington-området i byggeperioden med støtte i udtalelser fra de amerikanske tilsynsførende arkitekter (TAC).

Arkitektens efterkalkulation af det overslag af september 1957, der havde dannet grundlag for byggebevillingen på 8,5 mill. kr., viser et totalbeløb af ca. 10,3 mill. kr., svarende til en kalkuleret overskridelse på

¹¹⁾ Bb. side 14-32.

¹²⁾ Bb. side 33-54.